

Gevel en plattegronden van Gedempte Turfhaven 4 vóór 1906

Groot, verkoopt aan Aart Everts Pot. Hoewel de eigenaar dus verandert in 1722 wordt in 1730, in het verpondingsregister van dat jaar, nog Jan Dirkszn. Pot als eigenaar opgegeven. Hoe dit precies in elkaar steekt moet nog worden nage- trokken.

In het jaar 1733 blijkt Claas Dirkzn, een koopman, eigenaar van Gedempte Turfhaven 4 te zijn. Zijn vrouw, Stijntje Louwerus, blijkt mede-eigenaar. Hoe beiden in het bezit gekomen zijn van het perceel is wederom onduidelijk, maar in ieder geval verkopen beiden aan Abbe Seeps. Hierbij treedt Abbe Hinde- meester op als tussenpersoon.

Vervolgens blijft het lange tijd stil rondom het pand. In 1774 en 1776 wordt slechts melding gemaakt van het feit dat Sjerp Abbes bewoner is. Hoewel deze in 1781 nog steeds als bewoner wordt aangemerkt, blijkt hij niet de eigenaar te zijn. Dit is Ysbrand Abbes, wellicht familie van Sjerp. De weduwe van Ysbrand, Fokkeltje de Graaf, verkoopt haar bezit in 1787 aan Pieter Dorsman. Het gaat dan overigens niet alleen om dit pand, maar ook om het pand ernaast Gedempte Turfhaven 6.

In 1789 hebben de nieuwe eigenaren, Pieter Dorsman en diens vrouw Neeltje Zwaarmaker, nog steeds een schuld aan de vorige eigenaresse Fokkeltje de Graaf. Het gaat om het niet geringe bedrag van f 1400,-. De beide panden no. 4 en 6 worden als onderpand opgegeven.

Blijkbaar hebben de echtlieden de schuld kunnen aflossen, maar lang plezier hebben zij toch niet van hun bezit. In 1791 doet Neeltje Zwaare- bakker, dan gesepareerde huis- vrouw van Pieter Dorsman, name- lijk afstand van het pand ten behoe- ve van Jan Kruisman, Pieter en Aal- tje Vijselaar. De relatie tussen deze drie is nog niet vastgesteld, waar- schijnlijk waren zij echter (aange- trouwde) familieleden. Het lijkt erop of Neeltje alleen Gedempte Turfha- ven 4 verkoopt, daar zij in het pand ernaast, vermoedelijk pand 6, een winkel in pannen en potten heeft. Bang als zij is voor concurrentie verkoopt zij het pand dan ook slechts onder de volgende voor- waarde:

'In dit huis mag geen Potten- of pan- nenwinkel, noch enige negotie van aardewerk of vodden verkocht mo- gen worden, zolang het belendend pand, bewoond door verkoopster, een winkel in potten, pannen en vodden herbergt.'(1)

Bovendien dingt Neeltje het recht af om op zaterdagen zoveel water te mogen tappen als zij nodig achtte. Kennelijk stond op het verkochte terrein een waterpomp, terwijl het perceel dat zij behield dit moest ontberen.

De nieuwe eigenaren blijken om de beurt in het pand te wonen. In 1793 en 1794 wordt Jan Kruisman als be- woner opgegeven, in 1806 blijken Aagje en Catharine Vijselaar dit te zijn.

Rond het jaar 1810 worden de Erve Vijselaar als eigenaar opgegeven, wie dit precies zijn wordt echter niet duidelijk. Het blijkt echter dat Aagje Vijselaar, winkelierster, bij testament in het bezit is gebleven. Tussen 1810 en 1830 verhuurt zij haar bezit aan Klaas Sweering. Deze was kaarsenmaker van beroep en getrouwd met Aaltje van Ophem (*1793). Samen brachten zij in het totaal zes kinderen groot. In de volkstellingen van zowel 1830 als 1850 worden zij als bewoners aan- gemerkt (respectievelijk met twee en vijf kinderen).

Uiteindelijk komt het pand ook in het bezit van de familie Sweering. Aagje Vijselaar verkoopt rond het jaar 1848 namelijk aan Jan Swee- ring. Tot 1907 blijft het in zijn han- den, maar in 1848 verkoopt Jan aan Maria Sweering, een dienstbare. Via successie verkrijgt Wilhelmus P. Sweering (*29-1-1850), hoofd van een school in Ossendrecht, in 1890 het eigendom. Deze Wilhelmus was een kleinzoon van de eerder ge- noemde Klaas Sweering en diens echtgenote Aaltje van Ophem. Hun vijfde kind, Pieter Johannes (*4-5- 1829), koopman van beroep, was op 13 augustus 1852 gehuwd met Adriana Weststrate (*13-7-1830 Rot- terdam), bij wie hij onder andere de zoon Wilhelmus kreeg.

In 1907 komt het perceel in handen van een nieuwe familie, namelijk Klaas en Cornelis Meilof, beiden mandenmakers. Uiteindelijk wordt